

המביא גם פרק ראשון גימין

ב.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ו מהל'
גירושין הלכה ה סמג
עשן נ טו"ע אה"ע פ"י
קמח סעיף א:
ב [מ"י פ"א מהל' תרומות
ה"ו וז"ט]:
ב ג מ"י פ"ו מהל' גירושין
הלכה א ב וסמג שם
טו"ע שם:

תוספות רי"ד

[illegible]

המביא נח. אע"פ דלשאר שטרות פעמים נח קרי גט דתקן בהשגות (לפני דף קל"ד) אין עדים חותמים על הגט אלא ממשי מיקון העולם ואיירי בכל שטרות ובספר התקבל (לפני דף קל"ד). נחמי חזקא וכן לגטין ופסחא פתח גיטא ממון מ"מ לא הולך (לפני דף קל"ד) כאן גט אשה משום דכרוב מקומות היכא דקמי גט קסח איירי בגט אשה ומה שטובים לכבוד י"ב שורות בגט דאמר ר"ת משום דגט גימטריא י"ב ור"י שמע בשם רב האי גאון ובשם רבינו סעדיה משום דכתיב ספר כריתות כשיעור י"ב שטין המפסיקין בין ארבעה חומשי ספר חורב כדאמר בבבא בתרא (דף י"ג:) שרץ להוציא ארבעה שטין בין כל ספר וספר והפסק סבין וידבר למחנה חורב לא חשיב שטין אלא חזר ושונה מה שלמעה:

ממדינת הים. הא דלא נקט
ממדינת וג מחזק לארץ
במקמי בגמ' (לקמן דף יא:) המביא ארץ
במקמינה במדינה בחוזה לארץ נקט
בדחופה לארץ הוה משמע כל חוזה
לארץ אפילו רקס וחקר נקט
ממדינת הים דמשמע רחוק כמו (יבמות
דף יא:) האשה שאלך עשלה למדינת
הים וכו' (שעוה דף מא:) פרעמין בפני
פולין ופולין והכלו למדינת הים לאפוקי
רקס וחגר פלגי בזה רבן גמליאל:
אף החביא מרקס. ומה דנקט
דרין כה ימצא לו דמנ

[illegible]

המביא גע ממדינת הים. כל חו"ל קרי ליה ממדינת הים נר
מבבל כדאמר לקמן (דף ו:.) לריך. השליח המביאו
לומר כו' וטעמה מפרש בגמ' א, ושליח זה הבעל עשאו שליח להולכה:
רסס וסגר. מרגום של בן חדש יבין ברך ממרגמיניו בן רסס לחגור

המנוניא

ובראשית (טו): אפילו מכפר לודים. שהיא מחוזה לארץ; ללוד. שהיא שמורה לה והיא מארץ ישראל ובגמ' (ו) מכפר פלוגתיהו: וזכמים אומרים. בגמרא מפרש מלי מוספי אחתה קתא לדרישא: והמוליך. מארץ ישראל למדינת הים: מהגמנוניא להגמנוניא. בגמרא מפרש עיר אחת שהיו בה שני הגמנוני ומקפידין זה על זה שזה יהיו בני הגמנוני וז נכנסים לתכרתה: ר' יהודה אומר מרקס למורה. מרקס עסק סוף העולם למחרת הוי מדינת הים: ורקס. והמה לדונית כמורת העולם ולא כ"א" והמוליך מרקס תריך למור פטי נכתב ובפני נחתם וכן כולם. רקס למחרת של ארץ ישראל וזוהי קתא ואשקלון לדומה ועכו לפונה. אבל מערב של ארץ ישראל אין תריך גגול שהים הגדול גגולה כדכמי (במדינת דו) וגבול ים יהיה לים הים הגדול וגו': אם יש עליו עוררים. שבעל מערב שהוא מווייף: ותיקיים כחופתיו. אם יעידו העדים על החתימה ידיהם או עדים אחרים ימירו ותיקיימתם כשר ואם אין עליו עוררים מתקמחם כשר דהא קבילין לשמה ועדים מלויין תמיד לקיימו כדלמינן

גמ' דמי דיני קטונין: גמ'

וְגַם מִמִּדֵּינַת הַיָּם צִדִּיק שִׁיאֻמַּר בְּפָנֵי נֹכַח
וּבְפָנֵי נֶחֱסֵם רַבִּן גְּמִלְיָאֵל אוֹמֵר אִף הִמְבִּיא מִן
הַדֶּרֶק וּמִן הַחֹמֶר ר' אִלְעִיזֵר אוֹמֵר אִפִּילוּ מִכְּבֹד
לְיֻדִים לָלוֹד וְחֶכְ"א אִינוּ צִדִּיק שִׁיאֻמַּר בְּפָנֵי
נֹכַח וּבְפָנֵי נֶחֱסֵם אֵלָּא הִמְבִּיא מִמִּדֵּינַת הַיָּם
וְהַמּוֹלִיךְ וְהִמְבִּיא מִמִּדֵּינַת הַלְּמִדֵּינַת כְּמִדֵּינַת
הַיָּם צִדִּיק שִׁיאֻמַּר בְּפָנֵי נֹכַח וּבְפָנֵי נֶחֱסֵם
רִשְׁבִּי ג' אוֹמֵר אִפִּילוּ מִהֶגְמוּנִיָּא לְהֶגְמוּנִיָּא ר'
יְהוּדָה אוֹמֵר מֶרְקָם לְמוֹרָה צִדִּיק מֶרְקָם כְּמוֹרָה
מֵאֲשַׁקְלֹן לְדָרוֹם וְאֲשַׁקְלֹן כְּדָרוֹם מַעֲבֹו לְצִפּוֹן
וְעֹכֹו כְּצִפּוֹן יִרְ"מ אוֹמֵר עֹכֹו כֶּבֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְגִיטִין הִמְבִּיא גַם כֶּבֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִינוּ צִדִּיק
שִׁיאֻמַּר בְּפָנֵי נֹכַח וּבְפָנֵי נֶחֱסֵם וְאִם יֵשׁ עֲלוֹ
עוֹרֵרִים יִתְקִים בְּחֻמּוֹי: ג' מ"ט רַבָּה אֻמַּר
לְפִי

ועדים מאיין חמדי לקיימו דראמערין גנמ' בני דינין קצועין: גמ'
 מוטמא מפני שהן גרים וטו
 לפי
 דעוודי כוכביהם הא דשראל מלניעין כמתייהן ור' יהודה מוטמא נראה לו דלחומי שנהיגין חרות עוודי כו
 לדיס נה: **מכפר** דאיהם 150. ואמר ר"י שהוכיז לוד לאשמועין אע"פ שהיה נקראם כפר לודים
 אפילו הכי ז"ל בפני נכתב ובפני נחמם ולא חשיב כלוד עמלה ורבינו מאיר פירש דרבי אליעזר ר' אהרן
 אהרן ר' אליעזר כלוד ואין נראה לר"י דכ"ש שלא היה צריך להוכיז כי היכי דלא נקט חנא קמא
 דבבבא שיראל קאי: ואשקלון בדרום. הקשה ר"מ דאשקלון מחוץ שיראל היא דכתיב ביהושע
 ואשקלון וכתב הפילה לישראל כלשאר יומיו ואחר כך לכדוד כדכתיב בשופטים (ה) ויכלוד
 ואחר"כ דעולי בבל כבשוה דלאחר בפ"ק דחולין (דף טז.) גבי שאל מרסם כררס כבשוה בשבט
 תלמידי חכמים מאיין שם ואין בני דינין קצועין שם אבל קשה דרקס וחגר משמע הכא דהו חולה
 בבשר נפלי וילכד למימר דלא כבשוה עולי בבל דכפשי פשרם והיה עקב חשיב רקס וחגר כפי
 דרקס וחגר הו וזוהו רקס וחגר דכתיב גבי אברהם וישב בין קדש ובין שור (בראשית כ) מתרגמין
 מקדש פלשתיים ואמריהם הוא בדרך שיראל דמסמחא דלגריה ויחא הו דרין קפשי שיראל ויבשועה
 שיראל וכתב היה מחזיקה על ארץ ישראל דפלשתיים מתעברו ע"פ פלשתיים הוא בגלל מערב על ארץ
 כדאמרינן רקס כמורח ועבו אע"פ דכבשוהו עולי בבל דלאחר בסוף כחצות (דף קכ.) רבי אבהו ר' אבהו
 (לקמן דף טז.) פריך למימר דעבו לאו מחוץ שיראל היה הא כי הו מפטרי רבנן מהדין דעבו הו משמע
 האינו נמי בני שטחון (שם) חמיר דאזל על חלמי מוכן ועד שלשים יום והעווד לעבו וחור
 העוודי משום דבידא מואר שיראל פוגע חמילה בנאחז דא על ארץ ישראל והעווד לעבו משמע לחמילה
 נכנס לפניו ר' אלעא אמר ליה הלא כפר סוסא מוצלע בתחום ארץ ישראל וקרונה ליפורי יומר
 אכא"פ שהיו חרקה ליפורי שהיו עמלה חמיה מחוץ שיראל ועוד הכי דייק לקמן (דף טז.) דמוכר
 שיראל לגיטין וליטין ארץ לעבדים לא כל שכן סוריא דמרחקא טובא אלדריה עדיפא עדיפא
 כיבוע יומר שמה כיבוע סוריא הוא עמלה ארץ שיראל דלמי יבועיה אלא הייז כמורח עוודי לארץ
 דעפריה טמא כחולה לארץ דמי ואמר ר"י דאפילו גדל של ארץ ישראל ז"ל בפני נכתב וכו' לפי שה
 שיראל מופלג מן השינוי ובני דייס וכו' יי מחוץ גבי אשקלון ובני רקס וחגר והשתא פריך שפיר
 יסוד א"י טפי מעוב דרחוק מעליה יסוד א"י מחוץ דעבו היא עמלה שיראל וכפר סוסא ר' יסוד
 ביון דקיס ליה דמוכרעו מהני חמיה ארץ ממש שיראל כ"ר"ג דלמר מוצלעות שכימי וגמירי ו
 ביון לחיות ר"ש אבוי דרבי יודן אומר אפילו מעבו לעבו וביון דאפילו בנאחז דא שזאב שיראל יי
 ויא"ה יש עליו עוררין תריקים בחותמיה. אבל כל וכן דלא חמי בעל ומקורח נישאט על פי הגט
 בה דבנן דבנמן טענין מוויף לנפסרם שלא בפניו ומיתומים ומלוקות דאל"כ לא שזקת
 מלוה והלחמתי עדים מעמלו מוויף שלא בפניו מיתומים ומלוקות ומיהו מהו א"ל להוכיח דלחמתי
 פסוע ביון דהוא עמלו היי מתימן לומר פסוע מיגו דאי בעי אומר מוויף דק"ל כמ"ד בפרק המו
 היוא על הימורים דנשבע וגובה מחאה אבל פלגא דפקדון טענין להו פסוע הוא לך אע"פ דלא
 נאמנן לומר הימורים לך בנימו דנאמנו אבל כי להוכיח דטענין להו מיתומים דאל"כ כל סוף יתבאר
 ויבאגה שלא בפניו מיתומים ומלוקות דהשתא אין שזק לומר פרעתי מוויף כי לזקק סוף פ' גט פ
 ויבאגה דא הוה שבי מרע שהקדש לו דכספי אומר מנה לפלוגי כ"ר נאמן חזקא אין ארס עשה ר'
 קטעניא על בני דרז ושמאל דלמרי תרווייהו שבי מרע שאמר מנה לפלוגי כ"ר אומר חז ונאמן ל'
 איירי בשטר מקיים וכו' ושמאל דנקיט שטר שאינו מקיים אומר חז ונאמן ל' לשטרות לא אומר
 שלא להשביע את בני אומר חז וכו' לא טענין מוויף ומיתומים אלא קיימה יבגה דהא נקיט שטר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones